

การศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ที่เรียนรวมในชั้นเรียนปกติ

The Study of Causal Factors of Students with Learning Disabilities' Academic Achievement in Inclusive Classroom

พรรณรายณ์ ทรัพย์แสนดี^{1,*} และ อุษา คงทอง²
Pannarai Subsandee^{1,*} and AUSA Kongtong²

ABSTRACT

The objective of the study in the casual factors of academic achievement of students with learning disabilities for inclusive classroom is to study the casual factors of academic achievement of students' learning disabilities in inclusive classroom. The sample group was 440 students selected by using LISREL analysis criteria. The instrument was questionnaire that revealed the effect factors of academic achievement of learning disabled students' and the reliability of the questionnaire was .98.

The research result using structural model and exploratory analysis by LISREL program version 9.1 code: 823F-C5B0-8545-B412, found that; the teacher factors has significantly affected to the academic achievement at .05, and affected to the students factors at 0.01. The teacher factors and the environment factors are significantly affected to the curriculum factors at .01. This study found that the teachers' factors were significant, it statistically affected to the academic achievement, the students factor and the curriculum factor.

Keywords: academic achievement, inclusion, learning disabilities

¹ นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ ปทุมธานี 13180
Ph.D. Student in Curriculum and Instruction Program, Valaya Alongkorn Rajabhat University under
the Royal Patronage, Pathumthani 13180, Thailand

² คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ ปทุมธานี 13180
Faculty of Education, Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage, Pathumthani 13180, Thailand

*Corresponding author, e-mail: jae3442@hotmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เรียนรวมในชั้นเรียนปกติ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เรียนรวมในชั้นเรียนปกติ ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 440 คน โดยใช้เกณฑ์การกำหนดของกลุ่มตัวอย่างตามการวิเคราะห์โมเดลลิสเรล (LISREL) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม .98 สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์โมเดลเชิงโครงสร้าง (Structural Model) ร่วมกับการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงบุกเบิก (Exploratory Analysis) โดยใช้โปรแกรม LISREL เวอร์ชัน 9.1 รหัส: 823F-C5B0-8545-B412 พบว่า องค์ประกอบด้านครูส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เรียนรวมในชั้นเรียนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ขณะที่องค์ประกอบด้านครูส่งผลกระทบต่อองค์ประกอบด้านนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ขณะที่องค์ประกอบด้านครู และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมก็ส่งผลกระทบต่อองค์ประกอบด้านหลักสูตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นเดียวกัน ข้อค้นพบของการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบด้านครูล้วนส่งผลกระทบต่อ 3 องค์ประกอบหลักในการวิจัย ได้แก่ องค์ประกอบด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน องค์ประกอบด้านนักเรียน และองค์ประกอบด้านหลักสูตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ : บกพร่องทางการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรียนรวม

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 10 ระบุไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย นอกจากนี้ยังระบุว่า การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแล หรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ สำหรับในพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 กล่าวถึงการจัดการศึกษาไว้ในมาตรา 5 ว่า คนพิการมีสิทธิได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการจนตลอดชีวิต พร้อมทั้งได้รับเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อบริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา

จากความดังกล่าวจะเห็นได้ว่าประเทศไทยได้เปิดโอกาสทางการศึกษาให้แก่คนทุกกลุ่มให้มีสิทธิเสมอกันซึ่งนับว่าเป็นการกระจายอำนาจทางการศึกษาและพัฒนาประเทศอย่างทั่วถึง แต่สภาพความเป็นจริงกลับพบว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ยังมีอีกมากที่ไม่สามารถเข้าถึงการได้รับบริการทางการศึกษา ส่วนหนึ่งอาจมาจากผู้ปกครองไม่ทราบถึงความบกพร่องทางด้านการเรียนรู้ของลูกหลาน เพราะเด็กเหล่านี้จะไม่แสดงอาการทางด้านร่างกายให้เห็นอย่างเด่นชัดเหมือนกับเด็กที่มีความบกพร่องประเภทอื่นๆ

นักเรียนที่มีความบกพร่องด้านการเรียนรู้ มักพบขณะที่เด็กเข้ามาเรียนในสถานศึกษาแล้ว และปัญหาที่พบคือปัญหาด้านการอ่าน การเขียน การสะกดคำ คณิตศาสตร์ กลไกการเคลื่อนไหวของร่างกายและสังคม (ผดุง อารยะวิญญู, 2542) ทั้งนี้จึงส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนแก่ครูโดยตรง ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้นักเรียน เมื่อครูผู้สอนค้นพบปัญหาเหล่านี้จึงได้คิดวิธีการสอนแบบต่างๆ มาจัดการเรียนการสอนให้แก่นักเรียน

กลุ่มดังกล่าว ซึ่งก็นับได้ว่ามีส่วนเท่านั้นที่ประสบความสำเร็จ แต่ยังมีอีกกลุ่มใหญ่ที่ไม่สามารถแก้ปัญหานี้ได้ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงจึงได้ดำเนินโครงการต่างๆ เพื่อพัฒนาและยกระดับคุณภาพผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการอบรมรูปแบบการสอนให้แก่ครู โดยใช้หลักการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Child Centred) หรือปัจจุบันที่กำลังเป็นที่นิยมคือ Project Base Learning (PBL) เป็นต้น จนกระทั่งในปีพุทธศักราช 2552 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ดำเนินโครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในโรงเรียนจัดการเรียนร่วม โดยเน้นให้มีการคัดกรอง วินิจฉัย จัดซื้อคู่มือ และพัฒนาสื่อ นวัตกรรมในโรงเรียนดังกล่าวอีกด้วย แต่โครงการนี้ยังขาดความต่อเนื่องและเน้นเรื่องของการพัฒนานวัตกรรม ยังไม่ได้มองถึงองค์ประกอบอื่นๆ ที่จะส่งผลต่อการเรียนการสอนที่จะทำให้เด็กกลุ่มนี้ได้รับการพัฒนาอย่างแท้จริงและยั่งยืน การศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เรียนรวมในชั้นเรียนปกติ จึงน่าจะเป็นการศึกษาที่สามารถหาคำตอบถึงปัจจัยที่จะเป็นแนวทางในการพัฒนานักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องได้ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนานักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เรียนรวมในชั้นเรียนปกติ

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษากำหนดปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เรียนรวมในชั้นเรียนทั่วไป กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ของการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามการวิเคราะห์โมเดลลิสเรล คือขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็น 20

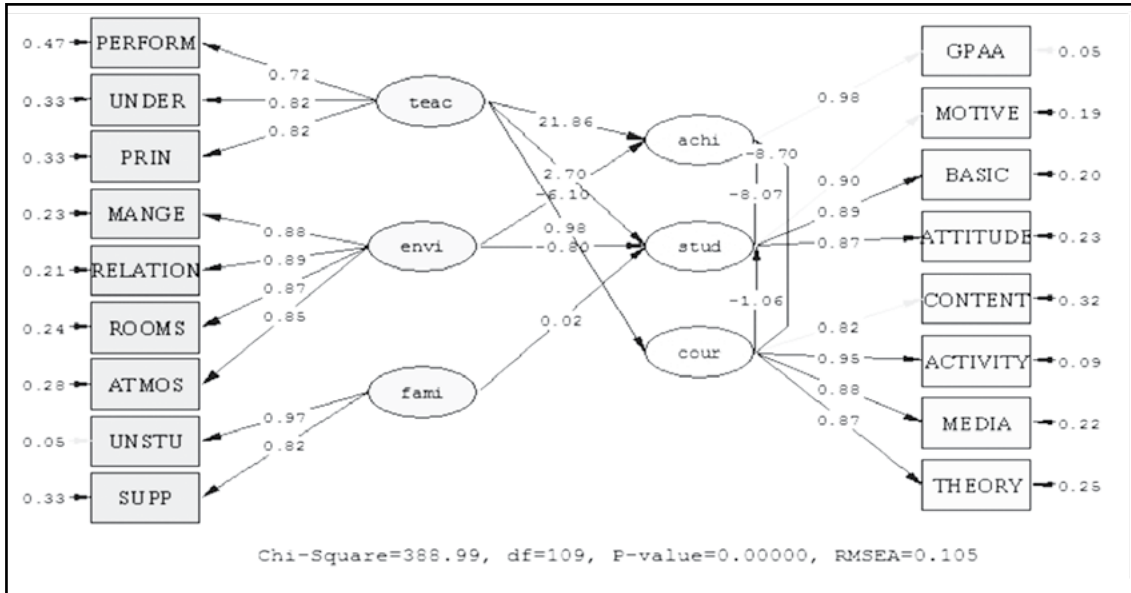
เท่าของพารามิเตอร์ที่ต้องการประมาณค่า สำหรับงานวิจัยนี้มีตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาทั้งหมด 22 ตัวแปร ดังนั้นขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม จึงควรมีขนาดกลุ่มตัวอย่าง 440 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งมีรายละเอียดประกอบด้วย องค์ประกอบด้านนักเรียน ด้านครู ด้านหลักสูตร ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านครอบครัว โดยผู้วิจัยสร้างกรอบแนวคิดของการวิจัยมาจากการสังเคราะห์แนวคิดของ Bloom (1976) ที่กล่าวว่า องค์ประกอบที่มีผลต่อระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประกอบด้วย 1) พฤติกรรมด้านความรู้ 2) ความคิดคุณลักษณะทางด้านจิตพิสัย และ 3) คุณภาพของการสอน ประกอบกับแนวคิดของ Jakobovits (1971) ที่กล่าวว่าองค์ประกอบที่มีผลต่อระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประกอบด้วย 1) ปัจจัยทางการสอน 2) ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน และ 3) ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม จากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องเชิงเนื้อหา (Content validity) จากนั้นนำแบบสอบถามความคิดเห็นดังกล่าวไปดำเนินการทดลอง (Try out) และคำนวณค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของ Cronbach เท่ากับ .98

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์โมเดลเชิงโครงสร้าง (Structural Model) ร่วมกับการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงบุกเบิก (Exploratory Analysis) โดยใช้โปรแกรม LISREL

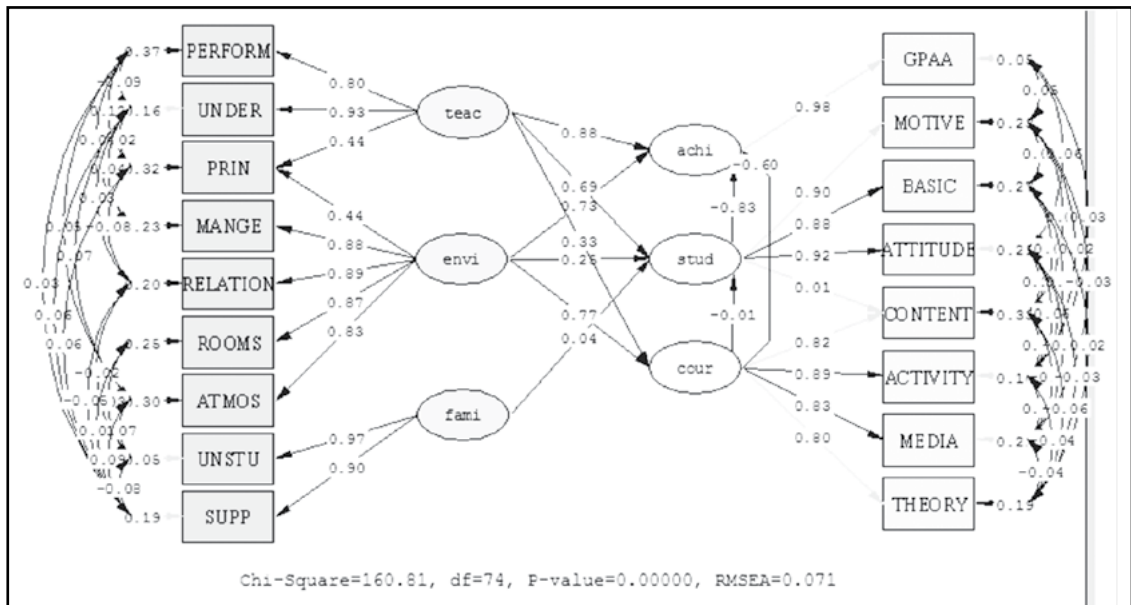
สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของ Cronbach ก่อนดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลพบว่า ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .98 และผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงบุกเบิกมีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 1 โมเดลการวิจัยก่อนปรับโมเดลการวิจัย

การตรวจสอบค่าสถิติความสอดคล้องของโมเดลการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ก่อนการปรับโมเดลการวิจัย แสดงดังนี้ ค่าดัชนี Chi-square เกณฑ์ > 0.05 ค่าสถิติ 0.00 ค่าดัชนี CMIN/DF เกณฑ์ < 3.00 ค่าสถิติ $388.99/109 = 3.57$ ค่าดัชนี CFI เกณฑ์ > 0.90 ค่าสถิติ 0.98 ค่าดัชนี GFI เกณฑ์ > 0.90 ค่าสถิติ 0.84 ค่าดัชนี AGFI เกณฑ์ > 0.80 ค่าสถิติ 0.77 ค่าดัชนี RMSEA เกณฑ์ $0.05-0.08$ ค่าสถิติ 0.10 ค่าดัชนี CN เกณฑ์ ≥ 200 ค่าสถิติ 90.39 ผลการพิจารณาทั้งหมดพบว่าไม่ผ่านเกณฑ์

ภาพที่ 2 โมเดลการวิจัยหลังการปรับโมเดลการวิจัย

การตรวจสอบค่าสถิติความสอดคล้องของโมเดลการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์หลังปรับโมเดลการวิจัยแสดงดังนี้ ค่าดัชนี Chi-square เกณฑ์ > 0.05 ค่าสถิติ 0.00 ค่าดัชนี CMIN/DF เกณฑ์ < 3.00 ค่าสถิติ $160.81/74 = 2.17$ ค่าดัชนี CFI เกณฑ์ > 0.90 ค่าสถิติ 0.99 ค่าดัชนี GFI เกณฑ์ > 0.920 ค่าสถิติ 0.92 ค่าดัชนี AGFI เกณฑ์ > 0.80 ค่าสถิติ 0.84 ค่าดัชนี RMSEA เกณฑ์ 0.05-0.08 ค่าสถิติ 0.07 ค่าดัชนี CN เกณฑ์ ≥ 200 ค่าสถิติ 142.02 (Vieira, 2014 : 14)

ผลการวิเคราะห์อิทธิพลระหว่างตัวแปรในโมเดลความสัมพันธ์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เรียนรวมในชั้นเรียนปกติดังแสดงในตารางที่ 1-3

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เรียนรวมในชั้นเรียนปกติ

ตัวแปรผล	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achi)		
ตัวแปรเหตุ	TE	IE	DE
stud	-0.83	-	-0.83
cour	-0.59	0.01	-0.60
teac	0.11	-0.76	0.88*
envi	0.07	-0.66	0.73
fami	-0.03	-0.03	-
R ²	0.14		

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุขององค์ประกอบด้านนักเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เรียนรวมในชั้นเรียนปกติ

ตัวแปรผล	องค์ประกอบด้านนักเรียน (Stud)		
ตัวแปรเหตุ	TE	IE	DE
stud	-	-	-
cour	-0.01	-	-0.0
teac	0.69**	0.00	0.69**
envi	0.24**	-0.01	0.25
fami	0.04	-	0.04
R ²	0.87		

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุขององค์ประกอบด้านหลักสูตรของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เรียนรวมในชั้นเรียนปกติ

ตัวแปรผล	องค์ประกอบด้านหลักสูตร (Cour)		
ตัวแปรเหตุ	TE	IE	DE
stud	-	-	-
cour	-	-	-
teac	0.33**	-	0.33**
envi	0.77**	-	0.77**
fami	-	-	-
R ²	0.93		

หมายเหตุ:

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

TE ผลรวมอิทธิพล (Total effect)

IE อิทธิพลทางอ้อม (Indirect effect)

TE อิทธิพลทางตรง (Direct effect)

achi ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

stud องค์ประกอบด้านนักเรียน

cour องค์ประกอบด้านหลักสูตร

teac องค์ประกอบด้านครู

envi องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อม

fam องค์ประกอบด้านครอบครัว

จากตารางที่ 1-3 ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เรียนรวมในชั้นเรียนปกติสามารถเขียนในรูปสมการโครงสร้าง (Structural Equation Model: SEM) ได้ดังนี้

$$ACHI = [-(0.83 \cdot stud) - (0.60 \cdot cour) + (0.88 \cdot teac) + (0.73 \cdot envi)] \quad R^2 = 0.14$$

$$Stud = [-(0.01 \cdot cour) + (0.69 \cdot teac) + (0.25 \cdot envi) + (0.04 \cdot fami)] \quad R^2 = 0.87$$

$$Cour = [(0.33 \cdot teaci) + (0.77 \cdot envi)] \quad R^2 = 0.93$$

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เรียนรวมในชั้นเรียนปกติพบว่า องค์ประกอบด้านครูส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เรียนรวมในชั้นเรียนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ขณะที่องค์ประกอบด้านครูส่งผลต่อองค์ประกอบด้านนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และองค์ประกอบด้านครู และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมส่งผลต่อองค์ประกอบด้านหลักสูตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ข้อค้นพบของการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุสามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบด้านครูส่งผลต่อ 3 องค์ประกอบหลักในการวิจัย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน องค์ประกอบด้านนักเรียน และองค์ประกอบด้านหลักสูตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1) การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เรียนรวมในชั้นเรียนปกติ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวเคราะห์ผลจากแบบสอบถามและทำการวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์พบว่า เมื่อพิจารณาลำดับตามค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางในการศึกษานี้ องค์ประกอบด้านครูมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เรียนรวมในชั้นเรียนปกติสูงสุด (0.88) กล่าวคือ ครูเป็นผู้ที่บูรณาการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียน หากครูมีความรู้ความเข้าใจเด็กกลุ่มนี้ก็จะทำให้สามารถจัดการเรียนการสอนที่ส่งผลให้นักเรียนสามารถมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีได้ จึงส่งผลทำให้องค์ประกอบดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เรียนรวมในชั้นเรียนปกติอย่างมีนัยสำคัญสอดคล้องกับงานวิจัยของ กานดา พงษ์ทิพย์วัฒน์ (2541) และ มณฑนา อินทุสมบัติ (2552) ที่ศึกษาพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเป็นไปในทางบวก

2) การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อองค์ประกอบด้านนักเรียน ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวเคราะห์ผลจากแบบสอบถามและทำการวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์

พบว่า เมื่อพิจารณาลำดับตามค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางในการศึกษานี้ องค์ประกอบด้านครูมีอิทธิพลต่อองค์ประกอบด้านนักเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เรียนรวมในชั้นเรียนปกติสูงสุด (0.69) อย่างมีนัยสำคัญสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สิริพงศ์ นวสกุลธนนนท์ (2549 : 61-64) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันของครูต่อโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักบริหารคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่พัฒนาชายฝั่งทะเลตะวันออก พบว่า ระดับความรู้สึกลึกซึ้งของครูต่อลักษณะงาน และประสบการณ์ที่ได้รับจากการปฏิบัติงานในโรงเรียนเป็นไปในทางบวก กล่าวคือ หากครูมีความเข้าใจธรรมชาติของผู้เรียน สามารถจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาของนักเรียนและมีความสัมพันธ์อันดี จะทำให้ตัวนักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน จึงส่งผลทำให้องค์ประกอบดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบด้านนักเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เรียนรวมในชั้นเรียนปกติ

3) การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อองค์ประกอบด้านหลักสูตรของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เรียนรวมในชั้นเรียนปกติ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวเคราะห์ผลจากแบบสอบถามและทำการวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์พบว่า เมื่อพิจารณาลำดับตามค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางในการศึกษานี้ องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อองค์ประกอบด้านนักเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เรียนรวมในชั้นเรียนปกติสูงสุด (0.77) กล่าวคือ หากสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนเหมาะสม นักเรียนก็จะมีความอยากรู้อยากเรียน มีทัศนคติที่ดี และเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมที่ดี องค์ประกอบสิ่งแวดล้อมจึงส่งผลทำให้องค์ประกอบดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เรียนรวมในชั้นเรียนปกติอย่างมีนัยสำคัญสอดคล้องกับ ทวีศิลป์ สารแสน (2543) ได้กล่าวไว้ว่า สภาพแวดล้อมทางการเรียนในห้องเรียน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งในการที่จะทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียน ขณะที่องค์ประกอบด้านครูมีอิทธิพลต่อองค์ประกอบด้านหลักสูตรของนักเรียน

ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เรียนรวมในชั้นเรียนปกติ ในลำดับต่อมา (0.33) กล่าวคือ หากหลักสูตรมีความเหมาะสม สามารถยืดหยุ่นให้ครูสามารถนำไปใช้ในสภาพที่มีความหลากหลาย จึงส่งผลทำให้องค์ประกอบดังกล่าวจึงมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบด้านครูของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เรียนรวมในชั้นเรียนปกติอย่างมีนัยสำคัญ

เมื่อพิจารณาเรียงลำดับค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางขององค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เรียนรวมในชั้นเรียนปกติ จะพบว่า มีเพียงองค์ประกอบด้านครูมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและองค์ประกอบด้านนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ขณะที่องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อองค์ประกอบด้านหลักสูตรของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เรียนรวมในชั้นเรียนปกติมากที่สุด รองลงมาคือองค์ประกอบด้านครู

ทั้งนี้ไม่พบอิทธิพลขององค์ประกอบด้านครอบครัว ต่อ 3 องค์ประกอบหลักในการวิจัย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน องค์ประกอบด้านนักเรียน และองค์ประกอบด้านหลักสูตร อาจเนื่องจากครอบครัวใช้เวลาในการดำเนินชีวิตตามบริบททางสังคมเป็นส่วนใหญ่ เช่น การทำงานเพื่อเลี้ยงชีพ ดังนั้นจึงอาจเป็นเหตุให้ครอบครัวใช้และมีเวลาในการดูแลบุตรหลานที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่ลดน้อยลง สอดคล้องกับการศึกษาของ Mary และคณะ (2006 : 35) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและประสิทธิภาพของเยาวชนที่มีความพิการ พบว่า เยาวชนที่มีความพิการและอาศัยอยู่ในครัวเรือนที่มีรายได้น้อยอย่างต่อเนื่อง (\$25,000 หรือน้อยกว่า) ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเยาวชนที่มีความพิการในทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนั้นครอบครัวอาจมีองค์ความรู้ที่ไม่เหมาะสมในการเสริมสร้างพัฒนาการของเด็กกลุ่มนี้เท่าที่ควร เนื่องจากการเสริมสร้างผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนต้องอาศัยบุคคลที่มีทักษะและความเชี่ยวชาญในการเสริมสร้างพัฒนาการให้กับเด็กกลุ่มนี้โดยเฉพาะ

จากผลการวิจัยดังกล่าว อาจกล่าวได้ว่าครูเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนทั้งทาง

ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา หลักสูตร หรือแม้กระทั่งตัวเด็กเอง ทั้งนี้อาจเนื่องจากครูเป็นผู้ที่มีภาระและหน้าที่ในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่กันเรียน ตลอดจนคอยอบรมสั่งสอนนักเรียนให้เป็นคนดีและเก่ง มีพัฒนาการที่เหมาะสมในทุกด้านในการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน ดังนั้นรูปแบบหรือนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เพื่อพัฒนาในเรื่องของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้เกี่ยวข้องควรศึกษาเกี่ยวกับศักยภาพและบริบทของครูที่ทำการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นสำคัญ ตลอดจนการแสวงหาและพัฒนารูปแบบการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เรียนรวมในชั้นเรียนปกติให้สอดคล้องตามบริบทของโรงเรียน และสังคมก็เป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งด้วย

เอกสารอ้างอิง

- กานดา พงษ์พิทยพันธ์. (2541). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ในจังหวัดปัตตานี**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาประถมศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551. **ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 125 ตอนที่ 28 ก (5 กุมภาพันธ์ 2551)**.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. **ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 116 ตอนที่ 74 ก (19 สิงหาคม 2542)**.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2542. **ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 119 ตอนที่ 123 ก (19 ธันวาคม 2545)**.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2542). **การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ**. กรุงเทพฯ : จำไทยเพรส.

- มัทนนา อินทุสมิต. (2548). **การพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่ส่งผลต่อความท้าทายในการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ทวีศิลป์ สารแสน. (2543). **ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของสภาพแวดล้อมทางการเรียนในห้องด้านครูผู้สอนกับความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษา**. วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สิริพงศ์ นวสกุลธนนนท์. (2549). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันของครูต่อโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักบริหารคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่พัฒนาชายฝั่งทะเลตะวันออก**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา.
- Bloom, Benjamin. (1956). **Taxonomy of Educational Objectives Handbook I : Cognitive Domain**. New York : David McKay.
- Jakobovits. L. A. (1971). **Foreign language learning : A psycholinguistic analysis of the issues**. Massachusetts : Newbury House.
- Mary, Wagner and other. (2006). **The academic achievement and functional performance of youth with disabilities : A report from the national longitudinal transition study-2 (NLTS2)**. Washington, Columbia : Institute of education sciences.
- Vieira, A. L. (2014). **Interactive LISREL in practice : Getting started with a SIMPLIS approach**, Springer briefs in Statistics. [Online]. Available : www.springer.com [2014, May 16].